

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 302/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	P. S.	czyn opisany w części wstępnej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>1. W dniu 22 września 2019 roku M. O. (1) przebywał w Klubie (...) w W. w towarzystwie (...), W. W., D. H., N. K. (1). Był tam też P. S. ze swoim kolegą M. D..</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego P. S. zeznania świadka M. O. (1) monitoring z Klubu (...) protokół oględzin rzeczy zeznania świadka D. H. zeznania świadka N. K. (1) zeznania świadka W. W. zeznania świadka M. D.</p>	<p>k. 38 k. 8v-9, k. 45v k. 16 k. 17 k. 20v k. 23v-24, k. 43v k. 26v k. 31v</p>	
<p>2. P. S. podejmował próby wspólnej zabawy z towarzyszącymi M. O. (1) koleżankami. M. O. (1) sprzeciwiał się temu. W miejscu przeznaczonym do tańczenia między M. O. (1) a P. S. powstał spór. Używali oni wobec siebie wulgarnych słów. M. O. (1) proponował P. S., by „wyszli na zewnątrz” w celu rozwiązania konfliktu oraz pokazał mu środkowy palec w obraźliwym geście.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego P. S. zeznania świadka M. O. (1) monitoring z Klubu (...) protokół oględzin rzeczy zeznania świadka D. H. zeznania świadka N. K. (1) zeznania świadka W. W. zeznania świadka M. D.</p>	<p>k. 38 k. 8v-9, k. 45v k. 16 k. 17 k. 20v k. 23v-24, k. 43v k. 26v k. 31v</p>	
<p>3. W pewnym momencie P. S. uderzył M. O. (1) ręką w twarz, powodując jego upadek na parkiet. M. O. (1) z pomocą towarzyszących mu osób wyszedł na zewnątrz klubu, a następnie udał się do szpitala.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego P. S. zeznania świadka M. O. (1) monitoring z Klubu (...) protokół oględzin rzeczy zeznania świadka D. H. zeznania świadka N. K. (1) zeznania świadka W. W. zeznania świadka M. D.</p>	<p>k. 38 k. 8v-9, k. 45v k. 16 k. 17 k. 20v k. 23v-24, k. 43v k. 26v k. 31v</p>	

4. P. S. spowodował u M. O. (1) obrażenia w postaci złamania trzonu i wyrostka kłykciowego żuchwy po stronie prawej z przemieszczeniem, co spowodowało naruszenie narządu żucia M. O. (1) na okres powyżej 7 dni.	zeznania świadka M. O. (1) dokumentacja medyczna zeznania świadka M. O. (2) opinia sądowo-lekarska	k. 8v-9, k. 45v k. 12 k. 2v-3 k. 30-30v	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1, 1.1.2, 1.1.3 1.1.1, 1.1.2, 1.1.3, 1.1.4 1.1.1, 1.1.2, 1.1.3	wyjaśnienia oskarżonego P. S. zeznania świadka M. O. (1) zeznania świadka D. H. zeznania świadka N. K. (1) zeznania świadka W. W. zeznania świadka M. D.	Sąd w całości dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Przedstawiony przez niego przebieg wydarzeń jest spójny, logiczny i zgodny ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym - w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonego M. O. (1)	

zeznania świadka M. O. (2)
monitoring z Klubu (...)
protokół oględzin rzeczy
dokumentacja medyczna
opinia sądowo-lekarska

i towarzyszących mu osób. Oskarżony w sposób jasny i przekonywujący opisał okoliczności w jakich doszło do uderzenia M. O. (1) w dniu 22 września 2019 roku w Klubie (...) w W.. Wyjaśnił, że w klubie powstał między nimi spór. Początkowo używali wobec siebie słów wulgarnych. M. O. (1) dążył do konfrontacji na zewnątrz lokalu, pokazał mu środkowy palec w obraźliwym geście. P. S. wyjaśnił, że w pewnym momencie na parkiecie uderzył M. O. (1) ręką w twarz. Oskarżony podał, że żałuje swojego czynu.

Zeznania świadka M. O. (1) generalnie zasługują na danie im wiary. Uwadze Sądu nie uszedł fakt, że przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego po raz pierwszy pominął fakt, że dążył do konfrontacji z P. S. na zewnątrz lokalu. Niemniej jednak nie dyskwalifikuje to zeznań tego świadka. Już w pierwszych zeznaniach podawał on bowiem, że między nim a P. S. powstał w miejscu do tańczenia spór, doszło do utarczek słownych oraz że pokazał mu środkowy palec w obraźliwym geście. Wskazywał zatem, że jego zachowanie mogło zostać odebrane jako prowokacja. Jego wersja wydarzeń generalnie koresponduje z wyjaśnieniami

oskarżonego, jak i zeznaniami świadków. Zeznania M. O. (1) w części dotyczącej doznanych obrażeń znajdują potwierdzenie w dokumentacji medycznej, jak i opinii sądowo-lekarskiej.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków D. H., N. K. (2) i W. W.. Towarzyszyły one M. O. (1) w dniu 22 września 2019 roku w Klubie (...) w W.. Potwierdziły one, że doszło do uderzenia M. O. (1) przez P. S.. Ich relacje są w zasadzie spójne i brak w nich elementów świadczących o konfabulacji czy próbie manipulowania faktami.

Na wiarę zasługiwały zeznania świadka M. D., który towarzyszył oskarżonemu w dniu 22 września 2019 roku w Klubie (...) w W.. Były one spójne i logiczne. Zeznał on, że M. O. (1) dążył do konfrontacji fizycznej, pokazał P. S. środkowy palec w obraźliwym geście. Podał, że w jego ocenie zachowanie M. O. (1) mogło sprowokować P. S. do uderzenia go.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. O. (3), jednak nie była ona bezpośrednim świadkiem zdarzenia i jego przebieg zna jedynie z relacji innych osób.

Zabezpieczone nagranie ujawniło wizerunki oskarżonego,

		<p>pokrzywdzonego oraz osób mu towarzyszących. Z nagrania wynika jednoznacznie, że P. S. zadał cios w okolice głowy M. O. (1). Z nagraniem korelują zeznania pokrzywdzonego i świadków.</p> <p>Nie budzi żadnych wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nim informacji. Ponadto został sporządzony przez uprawnione do tego osoby.</p> <p>W ocenie Sądu w sprawie nie zachodziły żadne okoliczności, które mogłyby podważyć i wiarygodność przedłożonej dokumentacji lekarskiej.</p> <p>Sąd za w pełni wiarygodny uznał dowód z opinii sądowo-lekarskiej. Płynące z opinii konkluzje były należycie uzasadnione, a Sąd przyjął je za prawdziwe w całej rozciągłości.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	P. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z art. 157 § 1 kk, kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1 kk, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, jednakże kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2 (art. 157 § 2 kk). Jak wynika z powyższego, przepis art. 157 kk chroni zdrowie człowieka przed jego naruszeniem, które nie stanowi ciężkiego uszczerbku, ale inne, łagodniejsze naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia człowieka, który jest mierzony czasem trwania dysfunkcji ludzkiego organizmu i określany jako</p>			

średni uszczerbek (§ 1) lub
lekki uszczerbek (§ 2).

Przestępstwo z art. 157 § 1 kk jest skutkowym występkiem, który może być popełniony tylko umyślnie, zarówno z zamiarem bezpośrednim, jaki i z zamiarem ewentualnym. Postać naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia nie musi być sprecyzowana w świadomości sprawcy, co oznacza, że objęcie zamiarem spowodowania skutku z art. 157 § 1 kk przyjąć może postać zamiaru ogólnego. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2013 r. II KK 101/12, LEX nr 1282442)

Niewątpliwe oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu określonego w art. 157 § 1 kk. Oskarżony przyznał się do winy, a jego przyznanie się nie budzi wątpliwości Sądu. Wersja przedstawiona przez P. S. znalazła potwierdzenie w zeznaniach bezpośrednich świadków tego zdarzenia. Między oskarżonym a pokrzywdzonym w dniu 22 września 2019 roku w Klubie (...) w W. powstał spór. W pewnym momencie P. S. uderzył M. O. (1) ręką w twarz. Całe te zdarzenie zostało też zarejestrowane przez kamery znajdujące się w lokalu. Nadmienić należy, że ze zgromadzonego

materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że oskarżony mógł odebrać zachowanie M. O. (1) - polegające na używaniu wulgarnych słów, pokazywaniu środkowego palca, propozycji „wyjścia na zewnątrz” jako prowokację do siłowego rozwiązania ich konfliktu. Mimo to, stwierdzić należy, że czyn oskarżonego był wysoce naganny, postępowanie pokrzywdzonego nie uprawniało do uderzenia go. Uwadze Sądu nie uszło również i to, że to P. S. doprowadził do opisanego zachowania M. O. (1), gdy po mimo zwracania mu uwagi przez M. O. (1), kilkakrotnie próbował tańczyć z towarzyszącymi mu koleżankami.

P. S. swoim zachowaniem spowodował naruszenie czynności narządu ciała - żucia u M. O. (1) na okres powyżej 7 dni. W wyniku otrzymanego uderzenia ręką w twarz pokrzywdzony doznał złamania trzonu i wyrostka kłykciowego żuchwy po stronie prawej z przemieszczeniem. Okoliczność ta wynika zarówno z dokumentacji medycznej pokrzywdzonego zgromadzonej w aktach sprawy, jak i znajduje potwierdzenie w opinii sądowo-lekarskiej, która nie budziła wątpliwości Sądu.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, w odwecie za zachowanie pokrzywdzonego wobec niego. P. S. przewidywał i godził się na powstanie skutków w postaci powstania obrażeń ciała pokrzywdzonego, skoro zadał tak silny cios skierowany w głowę pokrzywdzonego. Posiadając pewne doświadczenie życiowe musiał zdawać sobie sprawę z możliwych skutków uderzenia w głowę i z tego, że co najmniej zagraża to zdrowiu pokrzywdzonego.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem oceny i analizy Sądu, pozwolił na przypisanie oskarżonemu winy za zarzucany mu czyn. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie ma żadnych okoliczności wyłączających winę i bezprawność.

Występkiem o charakterze chuligańskim, o którym mowa w art. 57a § 1 kk, zgodnie z ustawową definicją zawartą w art. 115 § 21 kk jest występki polegający na umyślnym zamachu na zdrowie, na wolność, na cześć lub nietykalność cielesną, na bezpieczeństwo powszechne, na

<p>działalność instytucji państwowych lub samorządu terytorialnego, na porządek publiczny, albo na umyślnym niszczeniu, uszkodzeniu lub czynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy, jeżeli sprawca działa publicznie i bez powodu albo z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego.</p> <p>Niewątpliwie P. S. zarzucanego mu czynu dokonał umyślnie i wykazał rażące lekceważenie porządku prawnego. Nadto miejsce i sposób jego działania mogły być dostrzegalne dla nieokreślonej liczby osób. Niewątpliwie zachowanie oskarżonego miało zatem charakter chuligański, tj. działał publicznie i z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego.</p>			
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		

<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>	
<p>Sąd przychylił się do wniosku Prokuratora i ustalając, że oskarżony P. S. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest występku z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk i uznając, że wina oskarżonego i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie przeciwko oskarżonemu na okres 2 lat próby. W ocenie Sądu przesłanki pozwalające na warunkowe umorzenie postępowania karnego zostały w niniejszej sprawie spełnione.</p> <p>W myśl art. 66 § 1 kk, sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku</p>	

prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

W ocenie Sądu powyższe okoliczności zachodzą w niniejszym przypadku. Otóż wina i społeczna szkodliwość czynu przypisanego oskarżonego nie są znaczne. Przy ustalaniu stopnia winy należy wziąć pod uwagę przede wszystkim możliwość i stopień: rozpoznawalności sytuacji faktycznej i prawnej przy podejmowaniu określonego zachowania, swobodnego podejmowania decyzji co do tego zachowania, prawidłowości przebiegu procesu motywacyjnego, zdolności i możliwości przewidywania przebiegu związków przyczynowych i skutków swojego zachowania, zdolności i możliwości pokierowania swoim postępowaniem – w danym czasie, danej sytuacji i danych okolicznościach (por. P. Kardas, J. Majewski, O dwóch znaczeniach winy w prawie karnym, PiP 1993/10, s. 77, oraz G. Łabuda [w:] Kodeks karny. Część ogólna..., red. J. Giezek, 2012, s. 471). U oskarżonego te procesy nie były zaburzone. P. S. miał bowiem wystarczający zasób wiedzy i doświadczenia życiowego, by rozpoznać negatywne znaczenie podjętego zachowania. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu, Sąd

miął na uwadze dyrektywy wymienione w art. 115 § 2 kk. Zgodnie z art. 115 § 2 kk, przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Niewątpliwie popełnienie przestępstwa z art. 157 § 1 kk niesie za sobą potencjalnie duży stopień społecznej szkodliwości. Oskarżony wystąpił przeciwko najwyższemu dobru prawnie chronionemu, jakim jest zdrowie i życie człowieka. W niniejszej sprawie jednak na uwadze należy mieć okoliczności niniejszego zdarzenia – tj. konflikt między oskarżonym a pokrzywdzonym, do którego doszło tuż przed uderzeniem go, jak również zachowanie się oskarżonego po popełnieniu czynu. Oskarżony nie planował tego czynu, działał pod wpływem emocji, impulsu. Ponadto wyraził skruchę, żałował swojego postępowania. Podkreślenia wymaga, że strony pojednały się

w toku postępowania mediacyjnego.

Kolejną przesłanką wskazaną w art. 66 § 1 kk jest to, by okoliczności popełnienia czynu nie budziły wątpliwości. W niniejszej sprawie P. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Fakt zaistnienia zdarzenia wynika bezsprzecznie ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności z nagrania z kamery znajdującej się w Klubie (...) w W..

Oskarżony dotychczas prowadził poprawny i ustabilizowany tryb życia. Nie wchodził w konflikt z prawem. Jego zachowanie objęte niniejszym postępowaniem miało więc charakter incydentalny. Zatem właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia skłaniają Sąd do przekonania, że P. S. będzie przestrzegał porządku prawnego - mimo warunkowego umorzenia wobec niego postępowania karnego. W ocenie Sądu groźba ewentualnego podjęcia warunkowo umorzonego postępowania karnego w razie nieprzestrzegania przez oskarżonego porządku prawnego będzie wystarczająca dla osiągnięcia celów postępowania, w

szczegółności w zakresie zapobieżenia popełnienia przez niego kolejnych przestępstw.

Zdaniem Sądu okres próby, który wynosi 2 lata, pozwoli zweryfikować to, czy oskarżony będzie rzeczywiście przestrzegał porządku prawnego.

W niniejszej sprawie spełniona została również przesłanka formalna wskazana w art. 66 § 2 kk, zgodnie z którą warunkowego umorzenia postępowania nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności. Popelnienie przestępstwa z art. 157 § 1 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

3.4. Umorzenie postępowania

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania

3.5. Uniewinnienie

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia

4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK,

ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z Poddaniem SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. S.	2		<p>W myśl art. art. 67 § 3 kk, umarżając warunkowo postępowanie karne, sąd nakłada na sprawcę obowiązek naprawienia szkody w całości albo w części, a w miarę możliwości również obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, albo zamiast tych obowiązków orzeka nawiązkę; sąd może nałożyć na sprawcę obowiązki wymienione w art. 72 § 1 pkt 1-3, 5-6b, 7a lub 7b kk, a ponadto orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 kk lub zakaz prowadzenia pojazdów, wymieniony w art. 39 pkt 3 kk, do lat 2.</p> <p>W niniejszej sprawie na podstawie art. 67 § 3 kk orzeczono wobec oskarżonego obowiązek częściowego zadośćuczynienia pokrzywdzonemu za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz M. O. (1) kwoty 10.000 złotych.</p> <p>W myśl art. 444 § 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju</p>

zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Z kolei w świetle art. 445 § 1 k.c., w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Drugi z przywołanych przepisów stanowi jedynie ogólną materialnoprawną podstawę roszczenia o zadośćuczynienie i nie zawiera żadnych kryteriów, jakie należałoby uwzględnić przy ustaleniu jego wysokości. Kryteria te zostały wypracowane przez doktrynę i judykaturę.

Zadośćuczynienie orzekane na podstawie art. 445 § 1 k.c. ma charakter całościowy i powinno stanowić swoistą rekompensatę za całą krzywdę doznaną przez osobę poszkodowaną, stąd też w każdej sprawie konieczne jest ocenienie całokształtu sytuacji poszkodowanego, tak aby możliwe było uwzględnienie w przyznanym zadośćuczynieniu różnorodnych aspektów doznanej krzywdy – a zatem, tych negatywnych zmian w życiu pokrzywdzonego, które nie wyrażają się w postaci wymiernego, majątkowego uszczerbku,

lecz jednocześnie w oczywisty sposób pogarszają jakość życia pokrzywdzonego, wpływając na jego sferę emocjonalną, osobistą, rodzinną, społeczną. Na pojęcie krzywdy składa się zatem szereg elementów, o bardzo zindywidualizowanym charakterze.

Sąd uznał za zasadne orzeczenie w niniejszej sprawie zadośćuczynienia, a określając jego wysokość miał na uwadze w szczególności stopień cierpień fizycznych pokrzywdzonego, który zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego nie był mały. Jak wynika z załączonej dokumentacji medycznej i opinii biegłego pokrzywdzony doznał uszkodzeń narządu zucia na okres przekraczający 7 dni w rozumieniu Kodeksu karnego. W tej sytuacji należne pokrzywdzonemu zadośćuczynienie za krzywdę spowodowaną zdarzeniem z dnia 22 września 2019 roku winno w ocenie Sądu wynosić 10.000 zł. Wskazana kwota stanowi częściowe wynagrodzenie cierpień moralnych, psychicznych i poczucia krzywdy, a jej wysokość jest odpowiednia, tzn. utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej

			<p>społeczeństwa i nie będzie stanowiła źródła wzbogacenia pokrzywdzonego. Sąd miał na uwadze, że szkody niemajątkowej nie sposób wyrównać za pomocą świadczeń pieniężnych, lecz zadośćuczynienie w orzeczonym zakresie powinno w wystarczającym stopniu złagodzić ujemne przeżycia pokrzywdzonego. Nadto należy podkreślić, że P. S. i M. O. (1) w dniu 12 listopada 2019 roku zawarli ugodę mediacyjną, na mocy której P. S. zobowiązał się do naprawienia szkody wynikającej z popełnienia przestępstwa i zapłaty M. O. (1) kwoty 10.000 zł do dnia 10 marca 2021 roku w miesięcznych ratach. Ugoda ta nie zamknęła pokrzywdzonemu drogi do dochodzenia dalszych roszczeń w przyszłości</p>
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. S.	3		Na podstawie art. 230 § 3 kpk Sąd nakazał pozostawić w aktach sprawy dowód rzeczowy w postaci płyty DVD z nagraniem z

		monitoringu klubu (...), szczegółowo opisany w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/118/19/P na karcie 41 akt sprawy.
6. INNE ZAGADNIENIA		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
4	Na podstawie art. 627 kpk Sąd obciążył oskarżonego w całości kosztami postępowania w wysokości 210 złotych oraz opłatą w kwocie 100 złotych płatną na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie. Zdaniem Sądu uiszczenie tych kosztów nie będzie dla	

	oskarżonego nadmiernie uciążliwe.	
8. PODPIS		